

barligen anskaffandet därstädes av dugliga lärare, och på samma grunder är hela lantbruksundervisningen i vårt land i fara att försumpas. Detta åter måste ovillkorligen menligt inverka på jordbruksnäringen.

Den nuvarande högre lantbruksundervisningen har såsom ovan nämnts förklarats otillfredsställande av *riksdagen* år 1911; *styrelserna för lantbruksinstitutet* hava år 1919 förklarat vissa förbättringar och utvidgningar ofrånkomliga, och slutligen har allmänheten vid åtskilliga tillfällen uttalat sig för en förbättring av samma undervisning, bland annat vid 1924 års sammanträde av *hushållningssällskapens ombud*. Det torde således vara högt på tiden, att frågan om densamma blir sakkunnigt utredd och att riksdagen förelägges ett slutligt förslag till dess lösande.

På grund av ovan anförda får jag härigenom hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag av sakkunniga snarast möjligt rörande lämpligaste sättet för ordnandet av den högre lantbruksundervisningen.

Stockholm den 22 januari 1926.

Janne Nilsson.

Nr 300.

Av herr **Nilsson** i Hörby **m. fl.**, om anslag till understöd-
jande av den praktiskt vetenskapliga verksamheten å *Wei-*
bullsholm.

(Lika lydande med motion i första kammaren nr 201.)

Stockholm den 15 januari 1926.

Janne Nilsson.

Arvid Lindman.

Nils Månsson.

Joh. Johansson
i Kälkebo.

C. G. Olsson,
Golvvasta.

And. Lindgren.

K. A. Westman.

O. W. Lövgren
i Nyborg.

Johan Jönsson,
Revinge.

Oscar Osberg.

Erik Röing.

Ola Jeppsson.

Oscar E. Sjölander.

A. Danielsson.